

Colofon

MISSle- en ONtwikkelingswerk
jaargang XXIX, nr.3 (2024)

Uitgave van

Missiebureau Bisdom Roermond

MISSION

informatiebulletin over diverse missionaire
activiteiten in de Missie en verschijnt zes keer per jaar.

Missiebureau

Het Missiebureau heeft tot doel de geloofsverkondiging in missielanden te
ondersteunen in de ruimste zin van het woord.

Swalmerstraat 100

6041 CZ Roermond

(0475) 38 68 80

info@missiebureau.nl

www.missiebureau.nl

NL27 INGB 0001 04 50 00 - NL11 RABO 0144 10 14 08

ISSN: 1567-1305

Foto voorzijde: pater Maarten Bloemarts

MISSION

MISSIEBUREAU ROERMOND

Pater Maarten Bloemarts: de bijbel in Bomu-taal

Onlangs bezochten wij pater Maarten Bloemarts in Milsbeek, waar hij, omringd door prachtige natuur, weer even mag genieten van een welverdiende rust. We spraken met hem over een bijzonder project: de vertaling van de Bijbel in de Bomu-taal. Over dit levenswerk heeft u al kunnen lezen in een eerdere editie van onze nieuwsbrief.

Pater Bloemarts is verbonden aan de Missionarissen van Afrika, ook bekend als de Witte Paters. Hij werd daags na zijn wijding en eerste H. Mis uitgezonden naar Mali en is daar, tot op de dag van vandaag, al bijna zestig jaar, werkzaam in de zielzorg. In december 1922 openden de Missionarissen van Afrika de missie van Mandiakuy in de Bwa-regio. Dit is een landelijke streek met een eigen taal en cultuur, duidelijk verschillend van de Mande- en Peulh-bevolking elders in Mali. Vanaf het begin hebben de Witte Paters zich ingezet voor de lokale taal en alfabetisering van de Bwa-bevolking.

Het vertaalproject begon in de jaren '70 van de vorige eeuw toen Bloemarts, verblijvend in de Malinese hoofdstad Bamako vanwege een voetoperatie, door de plaatselijke bisschop werd gevraagd de vertaling van het Johannesevangelie te begeleiden. Die vertaling was in principe klaar, maar consistentie in spelling ontbrak.

Terug in zijn eigen bisdom San, werd Bloemarts secretaris van een vertaalgroep, die de nobele taak had om, aanvankelijk het Oude Testament,

De Bijbel in Bomu-taal

maar later de volledige Bijbel, te vertalen vanuit het Frans naar de Bomu-taal. Dit was geen geringe taak, gezien het feit dat het Bomu traditioneel slechts een gesproken taal is, wat de complexiteit van het vertaalwerk vergrootte. Binnen deze groep, die bestond uit voornamelijk priesters en catechisten, groeide Bloemarts uit tot een sleutelfiguur. Zijn achtergrond in theologie, gestudeerd in het Frans, samen met zijn diepe verstaan van de Bomu-taal, stelden hem in staat unieke uitdagingen aan te gaan. "Vertalen is als het proeven van Franse wijn: het vereist een scherp zintuig om de subtiele verschillen en nuances te onderscheiden."

Bloemarts vertelt: "Eén van de priesters, verantwoordelijk voor de vertalingen, was oorspronkelijk geitenhoeder. Hij werd door zijn vader naar de missieschool gestuurd om een opleiding te krijgen en werd uiteindelijk priester. Maar juist zijn basis als geitenhoeder bleek belangrijk in het vertaalwerk. Hij wist vaak de juiste toon te treffen."

De taal van de Bijbel brengen naar een toontaal zoals het Bomu, vereiste een gedegen begrip van zowel de bron- als doeltaal. Elke lettergreep kan meerdere betekenissen overbrengen, afhankelijk van de toonhoogte, wat de taal bijzonder complex maakt. "Elke ochtend schreef en typte ik de vertalingen uit, waarna we deze in de middag verder bespraken en verfijnden," deelt Bloemarts zijn dagelijkse routine. De komst van de computer, hoewel vaak gehinderd door elektriciteitsproblemen, was een aanzienlijke verbetering in het vertaalproces. De pater had natuurlijk ook zijn reguliere werk in de parochies.

presentatie van de Bijbel in Bomu-taal, met protestantse pastores. Op de voorgrond vertalingen van de Bijbel in andere talen van Mali : Bambara, Minyanka, Pheul.

Presentatie Bijbel in kathedraal van San, bij sluiting van eeuwfeest van het bisdom

De dagen dat hij van het ene dorp naar het andere dorp trok, waren uiteraard een prachtige leerschool voor de taal.

In 1999 kreeg Bloemarts een nieuwe benoeming in Jeruzalem. Hem werd gevraagd om de zorg op zich te nemen voor het St. Annahuis, een bezinningshuis van de Witte Paters. Bloemarts: “Hier was ik zes jaar actief. Het was een bijzondere ervaring: in het land van de Bijbel droeg ik het gedachtengoed van de vertaling van de Bijbel in de Bomu-taal met me mee.”

In 2006 keerde Bloemarts terug naar Mali. In Bamako, werd hij verantwoordelijk voor IFIC, Institute Formation Islamo Chrétienne, een cursusinstituut voor christen-zijn in een islamitische samenleving. Het uitgangspunt van dit instituut is ontmoeting met én kennis vergaren van de islam om tot een échte samenleving te komen.

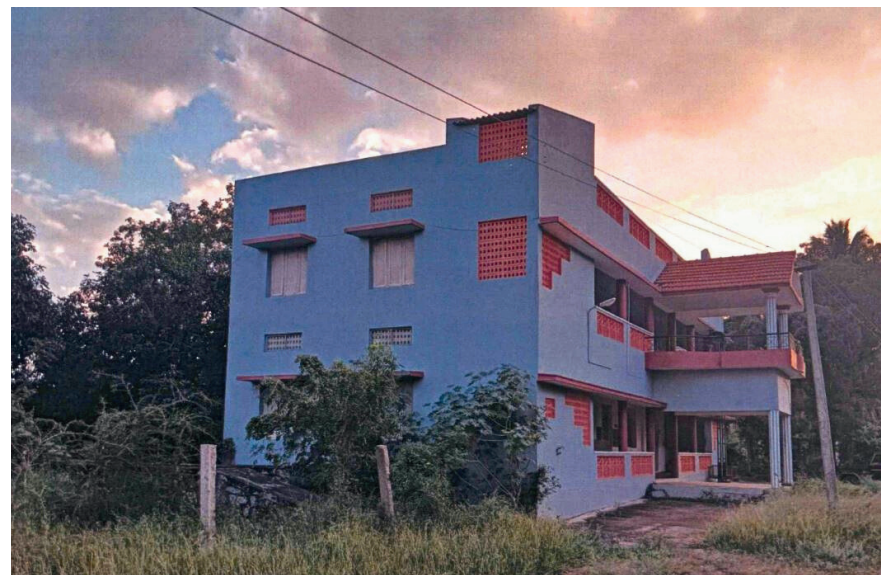
De vertaling van de Bijbel werd trouw voortgezet en uiteindelijk gepresenteerd tijdens de slotviering van het eeuwfeest van het bisdom San. De plechtigheid bekroonde niet alleen het project maar ook de uitzonderlijke bijdrage van Bloemarts. Zijn werk werd erkend met een oorkonde, als blijk van waardering voor zijn onophoudelijke toewijding. Binnenkort keert Bloemarts terug naar Mali. Iedere zondag celebreert hij in één van de 32 wijkkerken van zijn parochie. Dit doet hij samen met vier andere Europese Witte Paters, allemaal qua leeftijd in de tachtig, maar nog allen actief in de parochie.

Aan het einde van ons gesprek laat Bloemarts ons een foto zien van de Missiepost in de parochie Tominian. Door een ongekende storm is onlangs het dak van de missiepost afgewaaid. Ook hier zijn de gevolgen van klimaatverandering duidelijk merkbaar: regenbuien en stormen worden heftiger dan voorheen. Bloemarts vraagt bescheiden of wij kunnen helpen. Uiteraard nemen wij zijn verzoek van harte mee

Gevolgen van regenstorm in parochie Tominian

Toiletblok bij vaktrainingscentrum in Kalayarkoil

Het gemeenschapscentrum in Kalayarkoil

In Kalayarkoil, een stad in de Indiase deelstaat Tamil Nadu zet de Sivagangai Multipurpose Social Service Society (SMSSS) zich in voor het verbeteren van de levensomstandigheden van kwetsbare vrouwen en meisjes. Recent heeft SMSSS bij het Missiebureau een projectvoorstel ingediend voor de bouw van een extra toiletblok bij een gemeenschapscentrum, waar verschillende vaktrainingen worden gegeven. Dit initiatief is cruciaal om de hygiënische omstandigheden te verbeteren en een veiligere, gezondere leeromgeving te creëren.

Bisdom Sivagangai

Het bisdom Sivagangai, opgericht in 1987, beslaat de districten Sivagangai en Ramanathapuram in Tamil Nadu. Deze regio staat bekend om zijn rijke

culturele erfgoed, maar kampt ook met ernstige sociaal-economische uitdagingen. De SMSSS, onder leiding van bisschop Dr. Lourdu Anandam en secretaris Fr. S. Britto Jeyabalan, is de drijvende kracht achter tal van sociale ontwikkelingsprogramma's in dit bisdom.

Sivagangai en Ramanathapuram zijn voornamelijk agrarische gebieden met een hoge mate van armoede en werkloosheid. De regio wordt gekenmerkt door een gebrek aan industriële ontwikkeling, wat grotendeels te wijten is aan een tekort aan natuurlijke hulpbronnen en infrastructuur. Veel inwoners, vooral vrouwen en meisjes, hebben beperkte toegang tot onderwijs en werkgelegenheid, waardoor ze vaak afhankelijk zijn van informele arbeid en kwetsbaar blijven voor uitbuiting.

Het gemeenschapscentrum in Kalayarkoil, beheerd door de SMSSS, fungeert als een belangrijk centrum voor vaktrainingen. Hier leren vrouwen en meisjes vaardigheden zoals naaien, borduren en het maken van koudgeperste olie. Deze trainingen zijn essentieel om hen economisch zelfstandiger te maken en hun levensstandaard te verbeteren. Echter, het gebrek aan adequate sanitaire voorzieningen in het centrum vormt een groot obstakel.

Momenteel is er slechts één toilet beschikbaar voor zowel mannen als vrouwen. Dit zorgt voor grote ongemakken en gezondheidsrisico's, vooral voor de vrouwelijke deelnemers. Vrouwen moeten vaak lange afstanden afleggen naar openbare toiletten, wat hun veiligheid in gevaar brengt en hun deelname aan de trainingen belemmert.

Vrouwen volgen een vaktraining in het naaiatelier

Om deze problemen aan te pakken, heeft de SMSSS een projectvoorstel ingediend voor de bouw van een extra toiletblok bij de gemeenschapszaal. Dit nieuwe blok zal vier aparte toiletten bevatten, specifiek bedoeld voor vrouwen en meisjes.

Dankzij de steun van onze donateurs kan het Missiebureau projecten zoals deze ondersteunen. De bouw van extra sanitaire voorzieningen in de gemeenschapszaal van Kalayarkoil zal bijdragen aan een gezondere en waardigere leeromgeving voor deze vrouwen en meisjes.

Meubilair voor een school in Nandipalli

JMJ-zuster en novicen in India

In India hebben kinderen met een beperking te maken met aanzienlijke uitdagingen. Deze kinderen worden vaak geconfronteerd met maatschappelijke stigma's en discriminatie die hun dagelijks leven bemoeilijken. Ze hebben beperkt toegang tot onderwijs, gezondheidszorg en andere basisvoorzieningen. Daarnaast hebben ze vaak te maken met ontoegankelijke infrastructuren en een gebrek aan ondersteunende technologieën, wat hun kansen op een volwaardige participatie in de samenleving belemmert. De Society of Jesus Mary Joseph (JMJ) heeft in het dorp Nandipalli in de deelstaat Andhra Pradesh, een school opgericht om deze kinderen te ondersteunen. Ondanks hun inspanningen ontbreekt het de school aan essentiële faciliteiten, zoals meubels.

De Sociëteit van Jezus, Maria en Jozef (JMJ) is een congregatie met een rijke geschiedenis, opgericht in 1823 in Nederland, in Amersfoort om precies te zijn.

Gedreven door een diepe betrokkenheid bij de armen en kwetsbaren, hebben de zusters hun werk uitgebreid naar verschillende continenten, waaronder Azië en Afrika. Hun activiteiten omvatten onderwijs, gezondheidszorg en sociale diensten, waarbij ze zich richten op het verbeteren van de levenskwaliteit van mensen in nood.

De inspanningen van de JMJ-zusters hebben een blijvende impact op de gemeenschappen waarin ze werkzaam zijn. Door onderwijs en zorg te bieden aan kinderen met een beperking, helpen ze deze kinderen om een waardig en onafhankelijk leven op te bouwen. De inzet van de zusters blijft essentieel voor het verbeteren van de kansen en het welzijn van deze kinderen, zowel in India als andere delen van de wereld. In India begon de missie van JMJ in 1904, toen zeven Nederlandse zusters in Andhra Pradesh arriveerden om te werken in de meest achtergestelde gebieden.

Een nog in te richten ruimte

In Nandipalli beheren de JMJ-zusters een school voor kinderen met een beperking. Deze kinderen komen vaak uit zeer arme gezinnen. Maar ook de school is armlastig en mist basisvoorzieningen zoals tafels, stoelen en kasten. Momenteel moeten de kinderen op de natte vloer zitten om te studeren en te eten. Een zeer ongewenste situatie.

Sr. Lucy Gade, één van de JMJ-zusters, zag er eerst als een berg tegenop om de leiding van de school voor kinderen met een beperking op zich te nemen. Ze schrijft: "Hoewel ik wat huiverig was over mijn missie op deze school, zei iets diep in mij: 'Vrees niet, Ik ben met je!'. Ja, Jezus Christus, het anker van mijn leven, had mij niet alleen gelaten, maar begeleidde me om de situatie zo te hanteren dat er een grote transformatie plaatsvond in het leven van zoveel kinderen. Ik herinner me vers 16 uit het 15e hoofdstuk van het Johannes-evangelie, dat zegt: 'Niet gij hebt Mij uitgekozen, maar Ik u en Ik heb u de taak gegeven op tocht te gaan en vruchten voort te brengen, die blijvend mogen zijn. Dan zal de Vader u geven al wat gij Hem in mijn Naam vraagt.'"

Samen met de andere zusters van JMJ wil Gade de kinderen niet alleen onderwijs bieden, maar ook liefde en zorg. De kinderen, die al zoveel obstakels in hun jonge leven hebben overwonnen, verdienen een comfortabele en waardige plek om te leren en te groeien. Vandaar dat de zusters ondersteuning vragen aan het Missiebureau om het noodzakelijke meubilair te kunnen kopen

Eeuwige God, van U hebben wij ons leven gekregen.
U hebt de mens geschapen naar uw beeld;

Wij bidden voor kinderen en jongeren
die bouwen aan hun toekomst:
om groei en ontplooiing door goed onderwijs,
dat zij hun talenten en gaven ontdekken
die zij van u ontvangen hebben;

Wij bidden voor mannen en vrouwen
die werken in het onderwijs:
om inspiratie en de lange adem van uw heilige Geest,
dat zij hun beste krachten geven
ten dienste van toekomstige generaties;

Wij bidden voor bezielde en zelfbewust onderwijs
in verbondenheid met onze katholieke geloofsgemeenschap.
Dat wij het licht van ons geloof niet verborgen houden
en blijven getuigen van uw liefde in woord en daad.
Door Christus onze Heer. Amen.

(gebed: bisdom Rotterdam - tijdens Week van Katholiek Onderwijs)